

Dan LUPAȘCU

Coordonatori:

Mihai MAREȘ

**Codul de procedură penală
Jurisprudență obligatorie
Jurisprudență relevantă**

Ediția a II-a,
rev.

**Ediție îngrijită de:
Alina-Adriana Arseni
Dumitru Traian Bădescu
Adrian Șandru**

Universul Juridic
București
-2025-

CODUL DE PROCEDURĂ PENALĂ¹⁾

ART. 1 NORMELE DE PROCEDURĂ PENALĂ ȘI SCOPUL ACESTORA

HOTĂRÂRI PRELABILE PRIVIND DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

Dec. ICCJ (Complet DCD/P) nr. 21/2019

N.N. A se vedea extrasul, la art. 281 NCPP.

ART. 3 SEPARAREA FUNCȚIILOR JUDICIARE

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE (DE ADMITERE)

D.C.C. nr. 552/2015

(M. Of. nr. 707 din 21 septembrie 2015)

„1. (...) soluția legisl. cuprinsă în art. 3 alin. (3) tz. II NCPP conform căreia exercitarea funcției de verificare a legalității netrimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată este neconstituțională. 2. Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate (...) și constată că dispozițiile art. 3 alin. (3) tz. II NCPP, în privința soluției legislative conform căreia exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată, și ale art. 342, 343, 344 alin. (1)-(3), 345 alin. (2) și (3), 346 alin. (2)-(7), 347 alin. (1) și (2) și 348 din același cod sunt constituționale în raport cu criticile formulate”.

N.N. Prin O.U.G. nr. 18/2016 (M. Of. nr. 389 din 23 mai 2016), textul Codului a fost pus în acord cu această D.C.C.

14. **Obiectul** excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit Înch. de sesizare, disp. art. 3 alin. (1) lit. c) și alin. (3) tz. II NCPP și ale T. II din P. specială a NCPP, cu excepția prevederilor art. 344 alin. (4), 345 alin. (1), 346 alin. (1) și 347 alin. (3) NCPP. Din analiza excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că, în realitate, autorul critică prevederile art. 3 alin. (3) tz. II, 342, 343, 344 alin. (1)-(3), 345 alin. (2) și (3), 346 alin. (2)-(7), 347 alin. (1) și (2) și 348 NCPP. Textele criticate au următorul cuprins: **Art. 3 alin. (3):** „În desfășurarea aceluiași proces penal, exercitarea unei funcții judiciare este incompatibilă cu exercitarea unei alte funcții judiciare, cu excepția celei prevăzute la alin. (1) lit. c), care este compatibilă cu funcția de judecată”; **Art. 342:** „Obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală”; **Art. 343:** „Durata procedurii în camera preliminară este de cel mult 60 de zile de la data înregistrării cauzei la instanță”; **Art. 344 alin. (1)-(3):** „(1) După sesizarea instanței prin rechizitoriu, dosarul se repartizează aleatoriu judecătorului de cameră preliminară. (2) Copia certificată a rechizitoriului și, după caz, traducerea autorizată a acestuia se comunică inculpatului la locul de deținere ori, după caz, la adresa unde locuiește sau la adresa la care a solicitat comunicarea actelor de procedură, aducându-i-se totodată la cunoștință obiectul procedurii în camera preliminară, dreptul de a-și angaja un apărător și termenul în care, de la data comunicării, poate formula în scris cereri și excepții cu privire la legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Termenul este stabilit de către judecătorul de cameră preliminară, în funcție de complexitatea și particularitățile cauzei, dar nu poate fi mai scurt de 20 de zile. (3) În cazurile prevăzute de art. 90, judecătorul de cameră preliminară ia măsuri pentru desemnarea unui apărător din oficiu și stabilește, în funcție de complexitatea și particularitățile cauzei, termenul în care acesta poate formula în scris cereri și excepții cu privire la legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, care nu poate fi mai scurt de 20 de zile”; **Art. 345 alin. (2)-(3):** „(2) În cazul în care judecătorul de cameră preliminară constată neregularități ale actului de sesizare, în cazul în care sancționează potrivit art. 280-282 actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii ori dacă exclude una sau mai multe probe administrate, încheierea se comunică de îndată parchetului care a emis rechizitoriu. (3) În termen de 5 zile de la comunicare, procurorul remediază neregularitățile actului de sesizare și comunică judecătorului de cameră preliminară dacă menține dispoziția de trimitere în judecată ori solicită restituirea cauzei”; **Art. 346 alin. (2)-(7):** „(2) Dacă nu s-au formulat cereri și excepții ori nu a ridicat din oficiu excepții, la expirarea termenelor prevăzute la art. 344 alin. (2)

¹⁾ Abreviere: NCPP (N.r. Având în vedere răspândirea pe scară largă a abrevierii „NCPP” pentru Noul Cod de procedură penală – fiind utilizată inclusiv pe site-ul oficial al ICCJ, în rezumatul deciziilor –, precum și faptul că, prin utilizarea acesteia, se evită orice confuzie cu vechiul Cod de procedură penală, am decis păstrarea abrevierii respective).

sau (3), judecătorul de cameră preliminară constată legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și dispune începerea judecății. (3) Judecătorul de cameră preliminară restituie cauza la parchet dacă: a) rechizitoriul este neregularitar întocmit, iar neregularitatea nu a fost remediată de procuror în termenul prevăzut la art. 345 alin. (3), dacă neregularitatea atrage imposibilitatea stabilirii obiectului sau limitelor judecății; b) a exclus toate probele administrate în cursul urmăririi penale; c) procurorul solicită restituirea cauzei, în condițiile art. 345 alin. (3), ori nu răspunde în termenul prevăzut de aceleași dispoziții. (4) În toate celelalte cazuri în care a constatat neregularități ale actului de sesizare, a exclus una sau mai multe probe administrate ori a sancționat potrivit art. 280-282 actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii, judecătorul de cameră preliminară dispune începerea judecății. (5) Probele excluse nu pot fi avute în vedere la judecata în fond a cauzei. (6) Dacă apreciază că instanța sesizată nu este competentă, judecătorul de cameră preliminară procedează potrivit art. 50 și art. 51, care se aplică în mod corespunzător. (7) Judecătorul de cameră preliminară care a dispus începerea judecății exercită funcția de judecată în cauză”; **Art. 347 alin. (1)-(2):** „(1) În termen de 3 zile de la comunicarea încheierii prevăzute la art. 346 alin. (1), procurorul și inculpatul pot face contestație cu privire la modul de soluționare a cererilor și a excepțiilor, precum și împotriva soluțiilor prevăzute la art. 346 alin. (3)-(5). (2) Contestația se judecă de către judecătorul de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară celei sesizate. Când instanța sesizată este ICCJ, contestația se judecă de către completul competent, potrivit legii”; **Art. 348:** „(1) Judecătorul de cameră preliminară se pronunță, la cerere sau din oficiu, cu privire la luarea, menținerea, înlocuirea, revocarea sau încetarea de drept a măsurilor preventive. (2) În cauzele în care față de inculpat s-a dispus o măsură preventivă, judecătorul de cameră preliminară verifică legalitatea și temeinicia măsurii preventive, procedând potrivit dispozițiilor art. 207”.

Disp. art. 3 alin. (1) lit. c) NCPP au următorul cuprins: „În procesul penal se exercită următoarele funcții judiciare: [...] c) funcția de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată”.

15. Se susține că textele criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 21 alin. (3) cu privire la accesul liber la justiție, precum și prevederile art. 6 par. 1 din Convenție privind dreptul la un proces echitabil.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, **Curtea** constată că dispozițiile art. 3 NCPP reglementează principiul separației funcțiilor judiciare, în cuprinsul prevederilor alin. (1) al art. 3 fiind enumerate: funcția de urmărire penală, funcția de dispoziție asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei în faza de urmărire penală, funcția de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată și funcția de judecată. Funcția de urmărire penală este exercitată de procuror și de către organele de cercetare penală, prin strângerea probelor necesare pentru a se constata dacă există sau nu temeiuri de trimitere în judecată. Funcția de dispoziție asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei se exercită, de principiu, de către judecătorul de drepturi și libertăți. Funcția de verificare a legalității trimiterii sau netrimiterii în judecată este exercitată de judecătorul de cameră preliminară, care verifică legalitatea actului de trimitere în judecată și a probelor pe care acesta se bazează, precum și legalitatea soluțiilor de netrimiterie în judecată. Funcția de judecată se exercită de către complete de judecată constituite în condițiile legii.

17. În aplicarea dispozițiilor art. 3 alin. (1) NCPP, legiuitorul a prevăzut la alin. (3) teza întâi al aceluiași art. 3 că exercitarea unei funcții judiciare este incompatibilă cu exercitarea unei alte funcții judiciare. De la această regulă, prin art. 3 alin. (3) tz. a II-a NCPP, legiuitorul a reglementat o excepție conform căreia funcția de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată, prevăzută la art. 3 alin. (1) lit. c) NCPP, este compatibilă cu funcția de judecată. Conform soluției juridice prevăzute prin textul criticat, judecătorul de cameră preliminară, ulterior verificării legalității soluțiilor de trimitere sau netrimiterie în judecată, poate să participe la judecarea fondului cauzei.

18. În analiza sa, Curtea reține că, potrivit prevederilor art. 3 alin. (3) tz. a II-a NCPP, raportat la art. 3 alin. (1) lit. c) NCPP, se disting două ipoteze juridice.

19. Cea dintâi ipoteză privește judecătorul care a verificat legalitatea trimiterii în judecată, potrivit art. 342-348 NCPP. Conform art. 346 alin. (7) NCPP, judecătorul de cameră preliminară care, în urma verificării legalității soluției de trimitere în judecată, a dispus începerea judecății, exercită funcția de judecată în cauză. Cu privire la aceasta, instanța de contencios constituțional s-a pronunțat prin Dec. nr. 663/2014, par. 19 (M. Of. nr. 52 din 22 ianuarie 2015) și Dec. nr. 353/2015, par. 12 (M. Of. nr. 466 din 29 iunie 2015), prin care a arătat că este în interesul înfăptuirii actului de justiție ca același judecător care a verificat atât competența și legalitatea sesizării, cât și legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală să se pronunțe și pe fondul cauzei. S-a reținut, prin aceleași decizii, că o soluție contrară ar fi fost de natură să afecteze deplina realizare a funcției de judecată, prin aceea că judecătorul fondului ar fi privat de posibilitatea – esențială în buna administrare a cauzei – de a aprecia el însuși asupra legalității urmăririi penale și a administrării probelor și de a decide asupra întregului material probator pe care își va întemeia soluția. Așa fiind, Curtea a arătat că simplul fapt pentru judecător de a fi luat o decizie înaintea procesului nu poate fi considerat întotdeauna că ar justifica, în sine, o bănuială de parțialitate în privința sa. Ceea ce trebuie avut în vedere este întinderea și importanța acestei decizii. Aprecierea preliminară a datelor din dosar nu poate semnifica faptul că ar fi de natură să influențeze aprecierea finală, ceea ce interesează fiind ca această apreciere să se facă la momentul luării hotărârii

și să se bazeze pe elementele dosarului și pe dezbaterile din ședința de judecată (a se vedea Hot. CtEDO din 6 iun. 2000, pronunțată în Cauza *M. c. Franței*, par. 45).

20. Cum prevede art. 346 alin. (7) NCPP reprezintă o aplicație a excepției reglementate la art. 3 alin. (3) tz II NCPP, cu privire la soluția legislativă conform căreia funcția de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu funcția de judecată, atât considerentele, cât și soluția deciziilor nr. 663/2014 și nr. 353/2015 sunt aplicabile și în prezenta cauză.

21. Referitor la cea de-a doua ipoteză juridică, aceasta privește judecătorul care a verificat legalitatea soluției de netrimitere în judecată, conform art. 341 NCPP, și este prevăzută la art. 3 alin. (3) tz II NCPP, cu raportare la art. 3 alin. (1) lit. c) NCPP. Curtea constată, referitor la una dintre soluțiile pe care le poate pronunța acesta, că art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) NCPP prevede că în cauzele în care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, judecătorul de cameră preliminară verifică legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale, exclude probele nelegal administrate ori, după caz, sancționează, potrivit art. 280-282 din același cod, actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii și admite plângerea, desființează soluția atacată și dispune începerea judecării cu privire la faptele și persoanele pentru care, în cursul cercetării penale, a fost pusă în mișcare acțiunea penală, când probele legal administrate sunt suficiente, trimitând dosarul spre repartizare aleatorie. În această situație, actul de sesizare a instanței îl reprezintă, prin excepție de la principiul separației funcțiilor judiciare, încheierea judecătorului de cameră preliminară de începere a judecării.

22. De altfel, prin Dec. nr. 599/2014, par. 33-34 (M. Of. nr. 886 din 5 decembrie 2014), Curtea a reținut că noțiunea de „acuzatie în materie penală” trebuie înțeleasă în sensul Convenției și poate fi definită drept „notificarea oficială, din partea autorității competente, privind suspiciunea referitoare la comiterea unei fapte penale”, definiție care depinde, de asemenea, de existența sau absența unor „repercusiuni importante asupra situației (suspectului)” (a se vedea Hot. din 27 feb. 1980, pronunțată în Cauza *D. c. Belgiei*, par. 46; Hot. din 15 iulie 1982, pronunțată în Cauza *E. c. Germaniei*, par. 73). În acest sens, Curtea a reținut că actualul Cod de procedură penală consacră trei modalități de acuzație în materie penală reglementate de art. 307 referitor la aducerea la cunoștință a calității de suspect, art. 309 referitor la punerea în mișcare a acțiunii penale și la aducerea la cunoștință a calității de inculpat și art. 327 lit. a) referitor la rezolvarea cauzelor prin emiterea rechizitoriului și sesizarea instanței de judecată. Dacă în primele două situații, notificarea oficială constă în aducerea la cunoștință a calității de suspect înainte de prima sa audiere și în comunicarea către inculpat a ordonanței prin care s-a pus în mișcare acțiunea penală care, de asemenea, este chemat în vederea audierii, în cea de-a treia situație, notificarea oficială constă în comunicarea către inculpat a unei copii certificate a rechizitoriului în condițiile art. 344 alin. (2) din același cod ce dispune cu privire la procedura camerei preliminare. Pe lângă aceste trei modalități de formulare a unei acuzații penale, Curtea a identificat și o altă posibilitate ce izvorăște din procedura referitoare la soluționarea plângerilor formulate împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimitere în judecată. Cu toate că procedura ce constituie obiectul analizei sale nu vizează *ab initio* existența unei acuzații în materie penală, deoarece ea a fost înălțurată de soluțiile pronunțate de procuror, câtă vreme, potrivit dispozițiilor art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) NCPP, judecătorul de cameră preliminară, prin încheiere, poate desființa soluția atacată și dispune începerea judecării, atunci încheierea pronunțată are valențele unui rechizitoriu, deci a unei acuzații în materie penală.

23. Mai mult, Curtea constată că dispozițiile art. 64 alin. (5) NCPP prevăd că judecătorul care a participat la soluționarea plângerii împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimitere în judecată nu poate participa, în aceeași cauză, la judecata în fond sau în căile de atac. Altfel spus, judecătorul este incompatibil să judece în cadrul completului de judecată nu numai în situația pronunțării încheierii de începere a judecării, ci în orice situație în care, în calitate de judecător de cameră preliminară a soluționat o plângere împotriva soluției procurorului de neurmărire sau de netrimitere în judecată, indiferent că a dispus începerea judecării sau a restituit cauza procurorului, care după completarea urmăririi penale a dispus trimiterea în judecată. De altfel, prin Dec. ICCJ nr. XV/2006 (M. Of. nr. 509 din 13 iunie 2006), s-a statuat că judecătorul, care, prin încheiere, admite plângerea, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și reține cauza spre judecare, apreciind că probele existente la dosar sunt suficiente pentru judecarea cauzei, devine incompatibil să soluționeze fondul acesteia. Din interpretarea coroborată a prevederilor art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) și art. 64 alin. (5) NCPP, Curtea constată că judecătorul de cameră preliminară care verifică legalitatea soluției de netrimitere în judecată nu poate exercita funcția de judecată.

24. De altfel, acest lucru a fost stabilit de Curtea Constituțională și prin Dec. nr. 663/2014, par. 18, prin care s-a statuat, în ce privește critica referitoare la posibilitatea judecătorului de cameră preliminară care s-a pronunțat asupra soluțiilor de netrimitere în judecată ori asupra obiectului procedurii camerei preliminare să exercite și funcția de judecată pe fond a cauzei, că aceasta comportă două componente, una referitoare la procedura instituită de art. 340 și 341 NCPP și alta referitoare la cea instituită de art. 342-348 NCPP. Astfel, Curtea a constatat că, potrivit art. 64 alin. (5) și (6) NCPP, judecătorul care a participat la soluționarea plângerii împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimitere în judecată nu poate participa în aceeași cauză la judecata în fond sau în căile de atac, iar judecătorul care s-a pronunțat cu privire la o măsură supusă contestației nu poate participa la soluționarea contestației. Or, câtă vreme potrivit art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) tz. finală NCPP, în cazul

CUPRINS¹⁾

CODUL DE PROCEDURĂ PENALĂ	5
Art. 1. Normele de procedură penală și scopul acestora	5
Art. 3. Separarea funcțiilor judiciare	5
Art. 6. <i>Ne bis in idem</i>	9
Art. 10. Dreptul la apărare	12
Art. 16. Cazurile care împiedică punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale.....	12
Art. 18. Continuarea procesului penal la cererea suspectului sau inculpatului	22
Art. 19. Obiectul și exercitarea acțiunii civile	25
Art. 20. Constituirea ca parte civilă	45
Art. 21. Introducerea în procesul penal a părții responsabile civilmente	49
Art. 22. Renunțarea la pretențiile civile.....	54
Art. 23. Tranzacția, medierea și recunoașterea pretențiilor civile.....	55
Art. 24. Exercitarea acțiunii civile de către sau față de succesori	55
Art. 25. Rezolvarea acțiunii civile în procesul penal	55
Art. 26. Disjungerea acțiunii civile.....	58
Art. 27. Cazurile de soluționare a acțiunii civile la instanța civilă	58
Art. 28. Autoritatea hotărârii penale în procesul civil și efectele hotărârii civile în procesul penal	58
Art. 34. Alți subiecți procesuali.....	58
Art. 38. Competența curții de apel	59
Art. 40. Competența Înaltei Curți de Casație și Justiție	64
Art. 47. Excepțiile de necompetență	64
Art. 52. Chestiunile prealabile.....	64
Art. 53. Competența judecătorului de drepturi și libertăți	78
Art. 54. Competența judecătorului de cameră preliminară	79
Art. 56. Competența procurorului.....	79
Art. 57. Competența organelor de cercetare penală	83
Art. 64. Incompatibilitatea judecătorului.....	95
Art. 65. Incompatibilitatea procurorului, a organului de cercetare penală, a magistratului-asistent și a grefierului	100
Art. 70. Procedura de soluționare a abținerii sau a recuzării procurorului	106
Art. 75. Alte dispoziții	108
Art. 86. Partea responsabilă civilmente	111
Art. 88. Avocatul	126
Art. 90. Asistența juridică obligatorie a suspectului sau a inculpatului	129
Art. 97. Proba și mijloacele de probă.....	136
Art. 102. Excluderea probelor obținute în mod nelegal	136
Art. 114. Persoanele audiate ca martor.....	139
Art. 117. Persoanele care au dreptul de a refuza să dea declarații în calitate de martor.....	139
Art. 118. Dreptul martorului la tăcere și neautoincriminare	151
Art. 126. Măsurile de protecție dispuse în cursul urmăririi penale.....	170
Art. 138. Dispoziții generale	174
Art. 139. Supravegherea tehnică.....	174
Art. 140. Procedura de emitere a mandatului de supraveghere tehnică	181
Art. 141. Autorizarea unor măsuri de supraveghere tehnică de către procuror	181
Art. 142. Punerea în executare a mandatului de supraveghere tehnică	181
Art. 144. Prelungirea măsurii supravegherii tehnice.....	199
Art. 145. Informarea persoanei supravegheate	202
Art. 146 ¹ . Obținerea datelor privind tranzacțiile financiare ale unei persoane.....	209

¹⁾ Prezenta lucrare include decizii publicate în M. Of. până la data de 1 iulie 2025.

Art. 148. Utilizarea investigatorilor sub acoperire sau cu identitate reală și a colaboratorilor	214
Art. 150. Participarea autorizată la anumite activități	217
Art. 152. Obținerea datelor de trafic și de localizare prelucrate de către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice ori furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului.....	217
Art. 158. Procedura de emitere a mandatului de percheziție domiciliară	224
Art. 160. Identificarea și păstrarea obiectelor.....	227
Art. 168. Percheziția informatică.....	227
Art. 168 ¹ . Efectuarea percheziției informatice de lucrători de poliție	231
Art. 172. Dispunerea efectuării expertizei sau a constatării	232
Art. 174. Incompatibilitatea expertului și a specialistului	232
Art. 184. Expertiza medico-legală psihiatrică	237
Art. 200. Comisia rogatorie	242
Art. 201. Delegarea.....	242
Art. 203. Organul judiciar competent și actul prin care se dispune asupra măsurilor preventive	242
Art. 206. Calea de atac împotriva încheierilor prin care se dispune asupra măsurilor preventive în cursul judecății	243
Art. 207. Verificarea măsurilor preventive în procedura de cameră preliminară	243
Art. 211. Condiții generale	255
Art. 212. Luarea măsurii controlului judiciar de către procuror.....	259
Art. 213. Calea de atac împotriva măsurii controlului judiciar dispuse de procuror	260
Art. 214. Luarea măsurii controlului judiciar de către judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată.....	267
Art. 215. Conținutul controlului judiciar	267
Art. 215 ¹ . Durata controlului judiciar	275
Art. 216. Condiții generale	281
Art. 217. Conținutul cauțiunii.....	283
Art. 220. Luarea măsurii arestului la domiciliu de către judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată	283
Art. 222. Durata arestului la domiciliu	286
Art. 223. Condițiile și cazurile de aplicare a măsurii arestării preventive	294
Art. 235. Procedura prelungirii arestării preventive în cursul urmăririi penale.....	302
Art. 238. Arestarea preventivă a inculpatului în procedura de cameră preliminară și în cursul judecății	309
Art. 242. Revocarea măsurilor preventive și înlocuirea unei măsuri preventive cu o altă măsură preventivă	313
Art. 248. Procedura de aplicare și de ridicare a măsurii.....	313
Art. 249. Condițiile generale de luare a măsurilor asigurătorii.....	319
Art. 250. Contestarea măsurilor asigurătorii	339
Art. 250 ² . Verificarea măsurii asigurătorii.....	343
Art. 252 ¹ . Cazuri speciale de valorificare a bunurilor mobile și imobile sechestrate	348
Art. 252 ³ . Valorificarea bunurilor mobile sechestrate în cursul procedurii de cameră preliminară și al judecății	353
Art. 264. Comunicarea altor acte procedurale.....	355
Art. 269. Calculul termenelor procedurale	356
Art. 270. Acte considerate ca făcute în termen.....	359
Art. 274. Plata cheltuielilor avansate de stat în caz de renunțare la urmărirea penală, condamnare, amânarea aplicării pedepsei sau renunțarea la aplicarea pedepsei.....	360
Art. 276. Plata cheltuielilor judiciare făcute de părți.....	362
Art. 281. Nulitățile absolute.....	367

Art. 282. Nulitățile relative	388
Art. 285. Obiectul urmăririi penale	392
Art. 288. Modulile de sesizare	393
Art. 295. Plângerea prealabilă	398
Art. 296. Termenul de introducere a plângerii prelabile	398
Art. 297. Obligațiile organului de urmărire penală în procedura plângerii prelabile	402
Art. 298. Procedura în cazul infracțiunii flagrante	402
Art. 309. Punerea în mișcare a acțiunii penale	402
Art. 311. Extinderea urmăririi penale sau schimbarea încadrării juridice	402
Art. 315. Clasarea	405
Art. 318. Renunțarea la urmărire penală	405
Art. 324. Efectuarea urmăririi penale de către procuror	416
Art. 335. Reluarea în caz de redeschidere a urmăririi penale	420
Art. 339. Plângerea împotriva actelor procurorului	433
Art. 340. Plângerea împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimiteră în judecată	435
Art. 341. Soluționarea plângerii de către judecătorul de cameră preliminară	438
Art. 342. Obiectul procedurii în camera preliminară	465
Art. 344. Măsurile premergătoare	466
Art. 345. Procedura în camera preliminară	474
Art. 346. Soluțiile	487
Art. 347. Contestația	487
Art. 348. Măsurile preventive în procedura de cameră preliminară	496
Art. 352. Publicitatea ședinței de judecată	499
Art. 362. Măsurile preventive în cursul judecării	510
Art. 367. Suspendarea judecării	510
Art. 374. Aducerea la cunoștință a învinuirii, lămuriri și cereri	514
Art. 377. Cercetarea judecătorească în cazul recunoașterii învinuirii	515
Art. 386. Schimbarea încadrării juridice	527
Art. 396. Rezolvarea acțiunii penale	528
Art. 399. Dispozițiile cu privire la măsurile preventive	546
Art. 400. Minuta	550
Art. 405. Pronunțarea hotărârii	564
Art. 406. Redactarea și semnarea hotărârii	564
Art. 408. Hotărârile supuse apelului	564
Art. 418. Neagravarea situației în propriul apel	564
Art. 421. Soluțiile la judecata în apel	570
Art. 425 ¹ . Declararea și soluționarea contestației	572
Art. 426. Cazurile de contestație în anulare	572
Art. 427. Cererea de contestație în anulare	644
Art. 428. Termenul de introducere a contestației în anulare	649
Art. 431. Admiterea în principiu	652
Art. 432. Procedura de judecare	655
Art. 434. Hotărârile supuse recursului în casație	658
Art. 436. Declararea recursului în casație	674
Art. 438. Cazurile în care se poate face recurs în casație	676
Art. 439. Procedura de comunicare	681
Art. 440. Admiterea în principiu	681
Art. 452. Hotărârile supuse revizuirii	684
Art. 453. Cazurile de revizuire	689
Art. 457. Termenul de introducere a cererii	702
Art. 459. Admiterea în principiu	702

Art. 465. Revizuirea în cazul hotărârilor și avizelor Curții Europene a Drepturilor Omului.....	705
Art. 466. Redeschiderea procesului penal în cazul judecării în lipsa persoanei condamnate	710
Art. 469. Judecarea cererii de redeschidere a procesului	712
Art. 478. Titularii acordului de recunoaștere a vinovăției și limitele acestuia	721
Art. 480. Condițiile încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției	721
Art. 481. Forma acordului de recunoaștere a vinovăției	724
Art. 482. Conținutul acordului de recunoaștere a vinovăției	724
Art. 483. Sesizarea instanței cu acordul de recunoaștere a vinovăției	729
Art. 484. Procedura în fața instanței	729
Art. 485. Soluțiile instanței	729
Art. 486. Soluționarea acțiunii civile.....	734
Art. 488. Călea de atac	734
Art. 488 ² . Competența de soluționare.....	745
Art. 488 ⁴ . Procedura de soluționare a contestației	745
Art. 488 ⁶ . Soluții.....	749
Art. 491. Reprezentarea persoanei juridice	752
Art. 493. Măsurile preventive	754
Art. 505. Persoanele chemate la organul de urmărire penală.....	761
Art. 538. Dreptul la repararea pagubei în caz de eroare judiciară.....	764
Art. 539. Dreptul la repararea pagubei în cazul privării nelegale sau injuste de libertate	776
Art. 549 ¹ . Procedura de confiscare sau de desființare a unui înscris în cazul clasării	801
Art. 551. Rămânerea definitivă a hotărârii primei instanțe	816
Art. 552. Rămânerea definitivă a hotărârii instanței de apel și a hotărârii pronunțate în călea de atac a contestației	820
Art. 559. Punerea în executare a amenzii penale	821
Art. 574. Executarea confiscării speciale și a confiscării extinse	821
Art. 583. Revocarea sau anularea suspendării executării pedepsei sub supraveghere ...	821
Art. 584. Înlocuirea pedepsei detențiunii pe viață	826
Art. 585. Alte modificări de pedepse.....	826
Art. 587. Liberarea condiționată.....	836
Art. 589. Cazurile de amânare	839
Art. 593. Instanța competentă.....	843
Art. 595. Intervenirea unei legi penale noi sau a unei decizii a Curții Constituționale	843
Art. 597. Procedura la instanța de executare	850
Art. 598. Contestația la executare	850
LEGISLAȚIE CONEXĂ	861
Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României	861
Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale	877
Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	880
Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri.....	888
Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române	894
Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor	897
O.U.G. nr. 43/2002 privind direcția națională anticorupție	903
Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice	910
Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor, componentelor esențiale și al munițiilor.....	924
Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală.....	935

Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară.....	965
Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice.....	975
Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale	977
Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator	998
O.U.G. nr. 85/2006 privind stabilirea modalităților de evaluare a pagubelor produse vegetației forestiere din păduri și din afara acestora.....	1007
Legea nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea sistemului național de date genetice judiciare.....	1009
O.U.G. nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc.....	1013
Codul civil (Legea nr. 287/2009)	1015
Legea nr. 340/2009 privind formularea de către România a unei declarații în baza prevederilor art. 35 paragraful (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană.....	1023
O.U.G. nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora	1025
Legea nr. 82/2012 privind reținerea datelor generate sau prelucrate de furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și de furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice.....	1030
O.U.G. nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.....	1038
O.U.G. nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	1044
Legea nr. 253/2013 privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	1051
Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.....	1054
Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale.....	1085
Codul de procedură fiscală (Legea nr. 207/2015)	1089
Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice	1098
O.U.G. nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.....	1101
ANEXE	1105
Decizii ale Curții Constituționale relevante (de respingere) privind NCPP	1105
Alte hotărâri penale relevante.....	1418
LISTĂ DE ABREVIERI	1444